

Sav

Mintha egy emberi agy
Puha-agyagos labirintusából
Az ösztön feltjait égetnék ki keményre. Kopogjon,
Mint a dió, ami a tetőre potyog.
Átszúrt csikló fétise, Perszephoné, annál fogva
Húzza az ősz le, az ősz-öreg úr
Le a télbe
Cibálja magával.
A diólevelek tele csersavval
Belefagynak a földbe,
Egymásra vagyunk ketten mi utalva.

Színház- és Filmművészeti Egyetem: Toldi, 2013, fotó: Révész Róbert